

[Statsministeren.]

Marshallån vil udgøre et tilskud til den øvrige investering. Med disse ord har jeg ikke villet sige, at jeg i dag principielt går ind for billige statslån til erhvervslivet, for det gør jeg ikke. Jeg har blot taget positiv stilling i spørgsmålet om Marshallånene. Jeg tror, at det ærede medlem ved at anvende et par minutter til nøgtern omtanke vil se, at der er udmærket overensstemmelse mellem mine synspunkter dengang og nu.

Jeg er som altid rørt over den omsorg, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har for mig. Ikke mindst er jeg naturligvis glad for, at det ærede medlem tilsiger mig sit partis uforbeholdne støtte, i fald der indenfor venstre skulle blive vanskeligheder i fremtiden med hensyn til partiets stilling til forfatningen — enhver kan have nok i sit eget. En vis modstand har der vel været i alle partier, også i det ærede medlems — hvis det ærede medlem vil lade blikket gå op mod talerstolen og standse ved ordførerbordet, vil det ærede medlem kunne gætte sig til min tanke! —, men jeg må måske lige have lov til at minde det ærede medlem om, hvad der skete på venstres nyligt afholdte landsmøde i Aarhus. Her havde repræsentanter for hver eneste venstreforening landet over lejlighed til at gøre sig gældende, og på dette møde vedtoges enstemmigt en udtalelse, der gav tilslutning til den hidtil førte politik, også på forfatningssagens område. Men alligevel er jeg naturligvis oprigtig glad for den fremstrakte hånd.

Videre bemærkede jeg med interesse, at også den ærede ordfører for det radikale venstre var enig i, at den skete bedring af valutasituationen blandt andet skyldes de ekstraordinære foranstaltninger, der gennemførtes i 1950 og 1951. På denne baggrund er det noget vanskeligt for mig at forstå, hvorledes det ærede medlem kan finde, at regeringen og dens partier er uligevægtige i deres bedømmelse af den økonomiske situation. Naturligvis er vi alle mennesker og må derfor opfatte tingene hver på vor måde. Nogle har måske lidt lettere ved at se de lyse sider, og andre ser nemmest de mørke. Heri er intet forbavsende. Men grundtonen i vor bedømmelse af den økonomiske situation har efter min mening været særdeles realistisk.

Det er sikkert ikke det ærede medlem ukendt, at stillingen ved denne regerings

tiltræden var så alvorlig, at der var fare for vor økonomiske selvstændighed, hvis ikke der fra regeringens og rigsdagens side var grebet ind i største hast. Og det er heller næppe det ærede medlem ukendt, at man for godt et års tid siden kunne se, at den internationale prisstigning var ophørt — i hvert fald for længere tid. Denne udvikling og de begyndende virkninger af den førte politik kunne med sikkerhed siges at indebære fordele for vor økonomi. Det var dette, jeg for mit vedkommende gav udtryk for. Heri kan vist næppe siges at ligge nogen uligevægtig bedømmelse.

Det ærede medlem fandt også lejlighed til nogle bemærkninger om den højtærede udenrigsminister. Han citerede blandt andet det ærede medlem hr. Krag og gav sammen med ham udtryk for en utryghedsfølelse ved udenrigsministerens ledelse af vor udenrigspolitik. Jeg skal ikke i denne anledning søge at sætte de to ærede medlemmer i samme bås. Det vil de vist iøvrigt også gerne begge have sig frabedt! Det er i og for sig overflødigt for mig at tage den højtærede udenrigsminister i forsvar. Jeg ser nemlig ingen grund hertil. Det er min faste overbevisning, at den nuværende udenrigsminister loyalt har ledet vor udenrigspolitik og har gjort det i overensstemmelse med de synspunkter, som mere end fire femtedele af rigsdagens medlemmer har givet deres støtte. Jeg kan ikke lade være med at spørge det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard direkte, om han er i stand til at påvise blot et eneste tilfælde, hvor udenrigsministeren har været ja-siger i højere grad, end landet har brug for i det denne farlige tid? Jeg tror, at det ærede medlem for en gangs skyld vil fattes svar. Er denne anskuelse rigtig, må jeg have lov til at sige, at det forekommer mig ikke rimeligt og ikke værdigt, når det ærede medlem — eller andre ærede medlemmer — søger at klandre en mand, som loyalt har ført den af et stort rigsdagsflertal vedtagne politik ud i livet, og som ikke på noget punkt har foregrebet rigsdagens endelige afgørelser. Det fortjener i denne forbindelse at fremhæves, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen klart, utvetydigt og offentligt har givet tilkendelse, at han er af ganske den samme mening som jeg på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard undskyldte, at han i sin tale mere havde beskæftiget sig med, hvad han kaldte tronfølger-